Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник
наукових праць

2015

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2015. — 120 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:
Безкоровайна Ольга Володимирівна − доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Заступник головного редактора:
Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Гронь Лариса Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).
Деменчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Карпенчук Світлана Петрівна – доктор філологічних наук, професор, (Рівненський державний гуманітарний університет);
Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Малафіїк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);
Михальчук Наталія Олександрівна − доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Романюк Світлана Констянтинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).
Сербіна Тетяна Георгіївна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет).
Шугаєва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);
Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 15 від 26.11.2015 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: *33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет*

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03. © Рівненський державний гуманітарний університет, 2015

5. Кримська Н.М. Варіант організації дистанційного електронного курсу з іноземної мови для віртуального навчального середовища Moodle[Електрон. ресурс] / Н.М. Кримська, Т.П. Задорожня. – Режим доступу: http://www.conf.vstu.vinnica.ua/humed/2008/txt/Sadoroznaja.php. – Назва з екрану
6. Полат Е.С. Интернет в системе дистанционного обучения иностранным языкам [Электрон. ресурс] / Е.С. Полат. – Режим доступа: http:// www.ito.su/1998/3/polat.html. – Заглавие с экрана
7. Полат Е.С. Организация дистанционного обучения иностранному языку на базе компьютерных телекоммуникаций [Электрон. ресурс] / Е.С. Полат. – Режим доступа: http://www/e-joe.ru/sod/98/1_98/st007/html. – Заглавие с экрана.
8. Пронина О.Г. Интеграция дистанционной и очной форм обучения иностранным языкам в сфере профессиональной коммуникации в техническом вузе. [Электрон. ресурс] / О.Г. Пронина. – Режим доступа: http://www.ksu.ru/conf/ek2010/sbornik.htm. – Заглавие с экрана.
9. Садоян Р.Э. Начальный етап построения системы мультимедийного дистанционного обучения иностранным языкам [Электрон. ресурс] / Р .Э. Садоян. – Режим доступа: http://www.e-joe.ru/sod/98/2_98/st018.html. – Заглавие с экрана
10. Угольков В.В. Компьютерные технологии как средство обучения иностранным языкам в вузе: автореф. дис. на соискание учен. степени канд. пед. наук, спец. 13.00.01 “Общая педагогика, история педагогики и образования” [Электрон. ресурс] / В.В. Угольков. – Москва, 2004. – Режим доступа: http://www.humanities.edu.ru/db/msg/74500. – Заглавие с экрана
11. Шуневич Б.І. Розвиток дистанційного навчання у вищій школі країн Європи та Північної Америки: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук: спец. 13.00.01 “Загальна педагогіка та історія педагогіки” / Б.І. Шуневич. – Київ, 2008. – 36 с.
12. Чеботарева О.И. Педагогические технологи дистанционного обучения в обучении иностранному языку [Электрон. ресурс] / О.И. Чеботарева. – Режим доступа: http://www.e-joe.ru/sod/98/2_98/st018.html. – Заглавие с экрана.
13. Kruse K. The Benefits and Drawbacks of e-Learning [Electronic resource] / K. Kruse. – Way of access: http://www.corebiztechnology.com/software_article_elearning_d.htm

Резюме. *Дистанционное обучение иностранному пеці для неязыковых пеціальностей в высшей школе. Статья посвящена исследованию основных подходов к разработке дистанционных учебных курсов по иностранному языку, изучается опыт их внедрения, выделяются основные направления отечественных исследований в отрасли преподавания иностранных языков дистанционно.*
Ключевые слова: *дистанционное образование, дистанционное обучение, иностранный язык*.

The summary.*Distance Education of Foreign Language for Nonlinguistic Specialities in Higher Educational Establishment. The article is devoted to the study of the main approaches to the elaboration of the distance courses in foreign languages in our country and the experience of their implementation. The dominant trends of the home scientific investigations of the distance foreign language learning are distinguished.*
Key words: *distance education, distance learning, foreign language*.

Одержано редакцією 19.11.2015 р.

УДК37.371.3 **Л. О. БАТАЛІЯ**

ІННОВАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В АЛЬТЕРНАТИВНИХ ШКОЛАХ КРАЇН ЗАХІДНОСЛОВ’ЯНСЬКОГО СВІТУ

Резюме. *У статті розглядається інноваційне навчання в альтернативних школах західнослов’янських країн (Чехії, Польщі та Словаччини), аналізується його особливості та значення.*
Ключові слова: *інноваційне навчання, альтернативне навчання, класно-урочна система освіти, саморозвиток, інноваційні підходи.*

Інноваційне навчання – зорієнтоване на динамічні зміни в навколишньому світі навчальна та освітня діяльність, яка ґрунтується на розвитку різноманітних форм мислення, творчих здібностей, високих соціально-адаптаційних можливостей особистості. Специфічними особливостями інноваційного навчання є його відкритість майбутньому, здатність до передбачення та прогнозування на основі постійної переоцінки цінностей, налаштованість на активні та конструктивні дії в швидко змінних ситуаціях.

Розвиток системи і змісту навчання в сучасному західнослов’янському світі відбувається в контексті глобальних освітніх тенденцій, серед яких найпомітнішими є:

- масовий характер освіти та її неперервність;
- значущість освіти для індивіда і суспільства;
- орієнтація на активне освоєння людиною способів пізнавальної діяльності;
- адаптація освітнього процесу до запитів і потреб особистості;
- орієнтація на демократизацію всіх освітянських структур;

- орієнтація навчання на інновації, особистість, забезпечення можливостей її саморозвитку та саморозкриття;

-освіта стає пріоритетною галуззю фінансування в країнах західнослов'янського світу.

Ці тенденції свідчать, що головною функцією освіти є розвиток людини та її культури. Освіта є тим соціальним інструментом, через який передаються і реалізуються базові культурні цінності та цілі розвитку суспільства.[1;58-59]. На сьогоднішній день радикально змінюється освітня політика в країнах західнослов'янського світу, а саме в Чехії, Польщі та Словаччині. Також поглиблюються тенденції диференціації освіти. Міжнародне співробітництво з іншими країнами світу покликане сприяти розширенню можливостей громадян щодо отримання якісної освіти та ефективного використання свого фахового потенціалу в різних країнах. Це супроводжується суттєвими позитивними змінами в педагогічній теорії та практиці західнослов'янських країн:

- створенням різних варіантів змісту освіти, використанням можливості сучасної дидактики у підвищенні ефективності освітніх структур;

- здійсненням наукових розробок і практичним обґрунтуванням нових педагогічних ідей і технологій. [2; 33-34].

Реальністю є взаємодія різних педагогічних систем і технологій навчання, апробування на практиці як нових форм, так і цілісних педагогічних систем минулого. Однак сучасний стан системи освіти не задовольняє багатьох педагогів, які в ній працюють. Прагнення до змін, зняття певних обмежень на інноваційну діяльність сприяли зародженню широкого інноваційного руху в системі західнослов'янської освіти. Неабиякі можливості для якісних змін в освіті пов'язані з інтенсивним розвитком засобів комунікації, інформаційних та мультимедійних технологій. [3;21-22].

Слід зазначити, що в сучасній західнослов'янській школі та в реальній практичній освітній діяльності часто панує спрощене, прагматичне розуміння сутності інноваційних процесів. Разом з тим, сучасне сьогодення підтверджує, що інноваційний етап розвитку світового суспільства не тотожний процесам модернізації функціонуючих систем, а інновації не можна сприймати лише як засіб їх вдосконалення. Це, передусім, поява якісно іншої моделі світу і нового покоління з іншою філософією життя, для яких характерні динамічність, гнучкість у розв'язанні різноманітних проблем, прагнення до збільшення взаємозв'язків не лише із спорідненими об'єктами і структурами, але й побудови принципово нових інформаційних та енергетичних рухів. Системно утворюючим, інтегруючим фактором стає інноваційність, що забезпечує перехід соціуму та особистості в нові стани, замість оптимізації як гарантії рівноваги. [10; 44-45].

Розглядаючи сучасну навчально-виховну систему західнослов'янського світу як цілісну, складну і динамічну структуру, виділимо такі її інтегративні ознаки:

- наявність загальної мети і призначення, які задаються і неперервно корегуються суспільством;

- ефективна система управління – цілеспрямованість організаційних та функціональних векторів її діяльності;

- взаємозалежність структурних елементів по горизонтальному і вертикальному напрямках;

- відкритість всіх складових освітньої системи для впливу з боку соціуму і здатність до кореляційного розвитку разом з ним;

- неперервний вплив зовнішніх глобалізаційних і внутрішніх факторів на розвиток та існування системи і її підсистем. [8; 14-15].

Визначальні ознаки інноваційного супроводу навчально-виховного процесу західнослов'янської освіти такі:

- демократичність – можливість урахування різних підходів, точок зору, колегіальність у прийнятті певного рішення;

- ситуація вибору – створення декількох варіантів програм, моделей діяльності, технологій, які забезпечують передумови для свідомого вибору;

- самореалізація – розкриття особистісного потенціалу кожного учасника педагогічного процесу;

- співтворчість – спільна діяльність суб'єктів, які прагнуть досягти нових кількісних і якісних результатів. [10; 29-30].

Інноваційний розвиток освіти Чехії, Польщі та Словаччини супроводжується інтеграцією науково-освітнього потенціалу. Гіпотетично виправданим можна вважати твердження: якщо в освітньому просторі створити умови, сприятливі для поширення педагогічних інновацій, інтеграційні процеси протікатимуть продуктивніше, а перспективи розвитку суспільства будуть очевиднішими. Разом з тим, інтенсивно посилюється тенденція до технологізації педагогічних процесів шляхом впровадження новітніх технологій, методик, сучасних інформаційних засобів навчання, які в цілісному своєму поєднанні закладають основу інноваційного розвитку освітньої галузі. Інноваційне оновлення педагогічних систем західнослов'янських освітніх альтернатив має забезпечити зростання особистісного потенціалу як важливої передумови ефективного функціонування будь-яких соціальних систем. В освітній практиці західнослов'янських країн позначилися такі основні методи посилення суб'єктності педагогічних процесів:

- " збагачення" функціонального змісту діяльності головних суб'єктів педагогічного процесу (учня і вчителя) за рахунок розширення якості та складу виконуваних операцій і функцій, заміни одних операцій іншими (наприклад, розширення функції контролю до моніторингової функції в умовах 12-бальної системи

оцінювання);

- зміна організації діяльності: режиму, інтенсивності, умов діяльності (наприклад, введення так званого «вільного розкладу», коли учню дозволяється “самостійно”, “вільно” визначати інтенсивність і режим роботи при обов’язковому виконанні всього необхідного об’єму завдань за певний проміжок часу);
- участь в управлінській діяльності, делегування повноважень і відповідальності, створення умов для колегіального прийняття рішень;
- зміна умов і засобів навчально-виховної діяльності за рахунок оснащення комп’ютерною і мультимедійною технікою;
- зміна форм організації педагогічного процесу: зменшення ваги фронтальних форм діяльності, надання пріоритетності індивідуальній груповій, кооперативній, колективній формам, що об’єктивно сприяє самовираженню, саморозвиткові учасників педагогічного процесу, приводить до соціальної відповідальності за результати діяльності;
- зміни соціально-психологічного клімату на основі психотехнічних прийомів, коли знижується психологічна напруга всіх учасників освітнього процесу. Разом з тим, інноваційний розвиток освітньої системи шляхом технологізації всіх складових педагогічної діяльності – це процес, наповнений гострими суперечностями та конфліктами між усталеним і новим, що йде йому на зміну. Зрушення, які відбуваються в освітній сфері, більше нагадують пошуки компромісу між реформаторським способом розвитку освітньої галузі та інноваційними тенденціями цивілізаційного руху. [5; 41-43].

Поняття" інноваційна школа" відомий західнослов’янський педагог В. Оконь охарактеризував наступним чином:

- Індивідуальний та соціальний розвиток кожного учня;
- Конструктивні способи пізнання;
- Набуття знань з різних освітніх галузей;
- Інноваційна стратегія навчання;
- Відкриті, дружні взаємовідносини у школі;
- Співпраця школи з батьками учнів.

Можемо зробити висновок, що термін “педагогічна інновація” охоплює широкий спектр освітніх змін, що включають:

- всі теоретичні основи (плани, проекти, впровадження освітніх інноваційних програм).
- реалізація інновацій на практиці;
- отримання результатів інноваційних концепцій освіти. [8;9-10].

Тенденція щодо реформування освіти та просування інноваційних шкіл стала основою досліджень відомого чеського педагога Я. Коменського та його послідовників XX століття. Саме в той час з’явились такі поняття, як"модернізація освіти" та "реструктуризація освіти " тощо. У зв'язку з цим, виникають й інноваційні теоретичні концепції, як альтернатива та модернізація. Прикладом таких інноваційних концепцій в даний час є Національна програма розвитку освіти в Чеській республіці. (2001р.) Однією із пропозицій тут є значні інновації у викладанні іноземних мов, а саме впровадження в найближчі роки двох іноземних мов в якості обов’язкових предметів для усіх учнів. Інноваційні теоретичні концепції виникають в різних країнах постійно, але з різною методикою, розширенням та популярністю. [8;9-10].

Найвідомішою групою усіх типів сучасних інноваційних альтернативних шкіл в Чехії, Польщі та Словаччині є школи, які виникли в різних країнах під впливом різних реформ педагогічних теорій і рухів. Реформаторська педагогіка, яка розпочала свій розвиток з початку XX століття була пов'язана з теоріями відомих мислителів з педагогіки, таких як Дж. Дьюї, М. Монтессорі, Р. Петерсен, С. Френе, Р. Штайнер та їх послідовники.[4;38-39].

Ключ до пояснення причин створення нових інноваційних шкіл-це постійні зусилля змін на краще суспільством, а саме, використання різноманітних сучасних методів, теоретичних концепції, інноваційних освітніх постулатів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Джон Д’юї. Демократія і освіта. – Львів: Літопис, 2003. – 294ст.
2. Кравець В. Зарубіжна школа і педагогіка XX століття. Тернопіль 1996.-350с.
3. Figiel M. Szkoly autorskie w Polsce. Realizacje edukacyjnych utopii.-Krakow, 2001.- 304 s.
4. Hrubiskova H. Rozvoj alternativneho skolstva v SR.-Bratislava, 1998.-86 s.
5. Jalmuzny T., Lezanska W. Szkolnictwo niepubliczne w Polsce i w Europie w xx wieku.- Lodz, 2002.-368s.
6. Korczak J. Jak kochac dziecko? Wydawnictwo Jacek Santorski.- Warszawa, 1998.-256s.
7. Kwiecinski Z. Szkola alternatywna. O uspolecznieniu szkoly. Glos w dyskusji, « Przeglad Oswiatowy ».-Krakow, 1990, nr 4.-64 s.
8. Manelski D. Model struktury sytuacji dla samorozwoju, ASSA, 1993.-280s.
9. Petlak E. Inovacia vychovno-vzdelavacieho procesu. Slovenska pedagogika, 2, 1999, c.1-2, 190 s.
10. Prucha J. Alternativni skoly a inovace ve vzdelavani. Treti, aktualizovane vydani - Praha, 2012.-192s.

Резюме. *В статье рассматривается инновационное обучение в альтернативных школах*

западнославянских стран (Чехии, Польши и Словакии), анализируется его особенности и значение.

Ключевые слова: *инновационное обучение, альтернативное обучение, классно-урочная система образования, саморазвитие, инновационные подходы.*

The summary. *The article deals with innovative education in alternative schools of Western Slavonic countries (Czech Republic, Poland and Slovakia), analyzes its features and value in these countries.*

Key words: *innovative education, alternative education, class-task system of education, self-development, innovative approaches.*

Одержано редакцією 15.11.2015 р.

УДК 159:81”253-057.875 **О. С. КОЧУБЕЙ**

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРНИХ КОМПОНЕНТІВ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФІЛОЛОГА

Резюме*. Статтю написано на основі психологічного аналізу усної перекладацької діяльності філологів. Статтю присвячено проблемам мовної особистості в лінгвістиці та використання цих поглядів в практиці викладання іноземної мови. Риторика методики навчання обговорюється поєднано з формуванням лінгвістичних здібностей особистості.*

Ключові слова: *переклад, психологічні механізми, текст, компетенція, компетентність, сприймання.*

Постановка проблеми. З метою аналізу структурних компонентів перекладацької компетентності філолога у нашій статті ми окреслимо особливості організації перекладацької діяльності, проаналізуємо наявні в науковій літературі праці, в яких пропонується структура перекладацької компетентності фахівців, розкриємо психологічні механізми здійснення усних перекладів, охарактеризуємо компоненти професійної діяльності перекладача, а також опишемо процеси сприймання та розуміння повідомлення, текстової інформації, які є досить важливими для оптимізації усної перекладацької діяльності філологів.

Актуальність дослідження зумовлена незадовільним рівнем перекладацької компетентності філологів для здійснення навчально-виховного процесу іноземною мовою. Проблема поліпшення мовної і мовленнєвої підготовки кадрів освіти диктує необхідність дослідження і впровадження новітніх ефективних методик прискореного опанування іноземної мови, зокрема як мови професії.

Незважаючи на те, що переклад як навчальна вправа давно використовується в методиках викладання мов (його ефективність і необхідність застосування обґрунтовували видатні лінгвісти і методисти А.Д.Алфьоров, Н.М.Баженов, Л.А.Булаховський, Ф.І.Буслаєв, К.Д.Ушинський, О.М.Фінкель та інші), проблема його доцільності під час вивчення іноземної мови була й досі залишається предметом дискусій.

Таким чином, було визначено важливу, таку, що вимагала свого розв’язання, теоретико-методологічну і практичну наукову **проблему**. Вона полягала у психологічному аналізі структурних компонентів усної перекладацької діяльності філологів, створенні моделей навчання, які орієнтуватимуться на визначені механізмів, побудові та апробації системи психолого-педагогічних чинників та умов ефективного забезпечення розуміння студентами матеріалу, який перекладається, засобами культурологічно-зорієнтованого навчання, виокремлення основних компонентів перекладацької компетентності.

Завданням нашої статті є виокремлення компетентісного підходу у вивченні іноземної мови як пріоритетного і орієнтування його на виконання важливих ключових функцій освіти, так я у ньому відображається зміст освіти, який не ґрунтується на компоненті знання, умінь, навичок.

Термін “перекладацька компетентність” одним їх перших був вжитий американським лінгвістом Д.Хаймсом [9]. Сутність поняття “ідеальний ворче ской” полягала в правильному, грамотному, безпомилковому та адекватному змісту висловлюванню вживанні мови. Передусім, Д.Хаймс виходить з того, що перекладач працює з двома мовами, одна з яких є для нього нерідною, тому в його діяльності завжди будуть елементи творчості.

Ідея Д.Хаймса отримала свій розвиток у роботах інших дослідників. Так, в США більше двадцяти останніх років багато вчених приділяють увагу розвиткові комунікативної компетентності студентів, які вивчають іноземні мови. Зокрема, С.Савінгтон дає визначення цьому поняттю як здатності функціонувати в іншомовній комунікативній ситуації [16].

Спроби виявити структуру перекладацької компетентності належать й іншим зарубіжним дослідникам, які також вивчають це явище з точки зору методики викладання іноземних мов. Дещо інше структурування перекладацької компетентності пропонується іншими дослідниками, згідно з якими це поняття містить у собі такі компоненти, як лінгвістичні знання (до них автори відносять ворче ской гічну і невербальні явища), інтерактивні навички в будь-яких конкретних ситуаціях, а також знання про культурне значення іншомовної лексики, яка вживається фахівцем в процесі перекладу. В структурному плані цей підхід відрізняється від перерахованих вище тим, що знання про культурне значення іншомовних слів в парадигмі культури не можуть розглядатися та аналізуватися окремо від знання лексики в цілому, від дискурсу тощо.

Поняття “перекладацька компетентність” зустрічається і в дослідженнях німецьких учених, які також

МИХАЛЬЧУК Н. О., ІВАШКЕВИЧ Е. З. CROSSCULTURAL COMMUNICATION AS A WAY TO DEVELOP INTERCULTURAL COMPETENCE 3
МОРОЗ Л. В., ПАШКО І. О. ЕЛІПТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ У НІМЕЦЬКІЙ ВІЙСЬКОВІЙ ДОКУМЕНТАЦІЇ 8
МОРОЗ Л. В., СКІБЧИК А. В. ДО ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТА НІМЕЦЬКИХ ТЕРМІНОЕЛЕМЕНТІВ-ЛАТИНІЗМІВ: ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ 11
РОМАНЮК С. К. РЕКЛАМА ЯК МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ОБ'ЄКТ А АНАЛІЗУ 15
БІГУНОВА С. А., ВАСИЛЬЧУК Н. В. ПОНЯТТЯ ПОЛІТИЧНОЇ КОРЕКТНОСТІ ТА ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ДАНОГО ЯВИЩА 18
БІГУНОВА С. А., КРАЄВСЬКИЙ П. І. КОНФЛІКТ ЯК СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНЕ ЯВИЩЕ 20
БІГУНОВА С. А., ГЕРАСИМЧУК В. С. ENGLISH COOKING RECIPE AS A SPECIAL KIND OF TEXT 23
БІГУНОВА С. А., КОРЗІЄНКО Н. В. ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 25
БІГУНОВА С. А., ГРЕБЕНЮК Ю. К. ЕКСПЛІКАЦІЯ ТЕОРІЇ КОНЦЕПТІВ У НАУКОВОМУ РОЗВИТКУ 27
ВЕРЬОВКІНА О. Є., ГОНТАР В. Є. ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ІРОНІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИЧНИХ ДИСКУРСІВ 29
ІВАШКЕВИЧ Е. Е. ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ (НА ПРИКЛАДІ ПЕРЕКЛАДУ О.ЛОГВИНЕНКОМ РОМАНУ Дж.Д.СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПРІРВОЮ У ЖИТІ») 34
КУШНІР Н. В. ЛІНГВО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНО-СПРЯМОВАНОГО АНГЛОМОВНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ 45
ЯСНОГУРСЬКА Л. М. ПРОЦЕС СЕМАНТИЗАЦІЇ КОМПОЗИТІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: СУЧАСНИЙ АСПЕКТ 47
ЯСНОГУРСЬКА Л. М. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОМПОЗИТОЛОГІЇ В ДИСКУРСІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 51
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ОПАНАСЮК І. О. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНО-МАРКОВАНОЇ ЛЕКСИКИ В ОЦІННИХ МАСКУЛІННИХ НОМІНАЦІЯХ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ) 56
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., КУЦМУС О. В. ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОЗНАЧЕНЬ У ТЕКСТАХ НІМЕЦЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ 61
МОРОЗ Л. В. , КРАЛЯ І. В. ДОСЛІДЖЕННЯ ДИСКУРСИВНИХ СТРАТЕГІЙ ПОМ'ЯКШЕННЯ ТА ДИСКРЕДИТАЦІЇ ЕВФЕМІЗМІВ 64
АНТЮХОВА Н. І., ЯЦЮРИК А. О. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСАДИ ФАСИЛІТАТИВНОГО СТАНОВЛЕННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ 66
БЕЗКОРОВАЙНА О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК МЕТОД РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 72
МОРОЗ Л. В., ПАШКО І. О. ПРО РОЗРОБКУ НОВІТНІХ МЕТОДІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ 75
ДУБРОВА А. С. ПРИНЦИПИ ІНТЕГРАЦІЇ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНІЙ МОВІ У ВНЗ 78
ГРОНЬ Л. В., ГУЗЬ С. М. КОМПЛЕКС ВПРАВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ УМІНЬ АУДІЮВАННЯ ТА ЧИТАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ 81
КОЗІЦЬКА О. А., ЮХИМЕЦЬ Т. В. СИТУАТИВНІ ВПРАВИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ 84
ДАНІЛОВА Н. Р. РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВНЗ 86
ДЕНИСЮК Л. В. ЗАСТОСУВАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВНЗ 88
ДУБРОВА А. С. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ЗАОЧНИКІВ ВИЩИХ МОВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ 90
КОВАЛЮК В. В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ 93
ПАВЕЛКІВ К. М. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ 94
БАТАЛІЯ Л. О. ІННОВАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В АЛЬТЕРНАТИВНИХ ШКОЛАХ КРАЇН ЗАХІДНОСЛОВ'ЯНСЬКОГО СВІТУ 98
КОЧУБЕЙ О.С. ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРНИХ КОМПОНЕНТІВ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФІЛОЛОГА 101
ТРОФІМЧУК В. М. ПРИНЦИП ОБОВ'ЯЗКОВОГО ВИКОРИСТАННЯ І РАЦІОНАЛЬНОГО СПІВВІДНОШЕННЯ АЛГОРИТМІЧНИХ, НАПІВЕВРИСТИЧНИХ ТА ЕВРИСТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ДІЙ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМУНІКАЦІЇ 105
ВАСИЛЬКЕВИЧ С. С. СЛОВОТВОРЕННЯ ЯК ЗАСІБ ОФОРМЛЕННЯ НОВИХ СЕМАНТИЧНИХ ПОЛІВ ЛЕКСИКИ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 107
МОРОЗ Л .В., БАТИН А. В., КОРОЛЬ О. Ю. НІМЕЦЬКИЙ РОМАНТИЗМ: СОЦІАЛЬНО-ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ТА МЕТОДИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВИВЧЕННЯ 110
ТРОФІМЧУК В. М. ТИПОЛОГІЯ РОЗВИТКУ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ 113

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне − 2015

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника: Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання: Мороз Л.В.
Технічний редактор: Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка : Ковалюк В.В., Краля І.В., Ясногурська Л.М.

Підписано до друку 26.11.2015 р.
Формат 60х84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39. Наклад 100.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2015. — 120 с.

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243
ББК 81.2